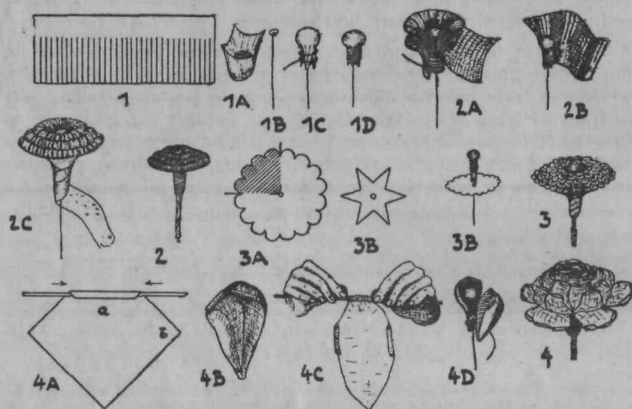

CVETICE IZ PAPIRJA

Za vse mogoče prilike lahko uporabljamo umetne cvetice, ki jih napravimo iz papirja. Če spletemo iz njih venčke, so ti kaj lepo dopolnilo k obleki za pustno zabavo; ako jih nanizamo v dolge cvetne kite, lahko z njimi okusno okrasimo sobo, kadar imata očka ali mamica god ali rojstni dan, ali jih pa poneseemo o vseh svetih na grob pokojnih svojcev in za narod zaslužnih mož. Povsod torej so ti okraski dobrodošli, zato je tudi dobro in koristno, da jih znamo izdelovati.

Na najbolj preprost način izdelamo zvite cvetke, slika, 2, 2 a, 2 b, 2 c. Najprej izrežemo iz svilenega papirja, ki ima isto barvo, kakor naj jo ima izgotovljena cvetka, košček, ki je dolg približno 30 cm in širok 4 cm, in ga na eni stranici zobčasto

narežemo (sl. 1.), nato vzamemo tenko žico, kakor jo uporabljajo v cvetličarnah, 10—15 cm dolgo, in zavijemo njen gornji konec, kakor vidimo na sliki 1 b. Iz rumenega ali rjavega svilenega papirja izrežemo nato kvadrat s stranicami 4 cm, položimo nanj košček vate in ovijemo vse skupaj na gornjem koncu žice z nitjo (slika 1 a, 1 c, 1 d). Okoli te glavice ovijemo barvasti, narezljani svileni papir, medtem ko nenarezani del papirja držimo ob glavici in napravimo, kjer je potrebno, majhno gubo, da se papir lepše uleže na glavico (slika 2 a, 2 b). Ko je cel trak papirja ovit, vzamemo še 1—2 cm širok trak iz zelenega papirja in ga ovijemo okoli spodnjega dela cveta in okoli žice, ki tvori stebelce cvetice (slika 2 c).

Za izdelavo cvetice št. 3 potrebujemo ravno tako glavico s stebлом (slika 1 d) kakor pri zgoraj opisani cvetici. Nato izrežemo iz svilenega papirja okrogle koščke različnih velikosti od 2 cm premera do 3 in pol cm (slika 3 a). Najbolje se nam to posreči, če papir štirikrat preganemo in šele nato režemo vijugaste robove (glej 3 a). Te okrogle koščke papirja v sredini preluknjamo in jih nanizamo na stebelce (žice) (slika 1 d, 3 b), najprej najmanjše, nato po velikosti večje in na koncu največjega. Za zaključek pride zelen cvetlični list (slika 3 b), ki je pritrjen z ozkim papirnatim trakom, ki ga tudi ovijemo okoli stebela (glej 3).

Vrtnico (št. 4) je že težje napraviti; potrebno je zato precej spretnosti in potrpljenja. Zato pa je tudi, ko je gotova, zelo podobna pravi vrtnici, če jo le lepo in skrbno delamo.

Iz belega ali rožnatega svilenega papirja izrežemo kvadrate s 4 cm velikimi in kvadrate s 5 cm velikimi stranicami. Najprej vzamemo en kvadrat (4 cm), ovijemo en ogel okoli navadne pletilke (slika 4a) in poskušamo robove tega valjčka s kazalcem in palcem obeh rok potisniti v sredo (slika 4c), tako da je ves zvitek v majhnih gubah; ko se nam je to posrečilo na robu a, napravimo isto na robu b, tako da tvori list obliko majhnega pokrivala ali čepice (slika 4b). Velike liste (5 cm) pa zavijemo na treh oglih. Nato položimo najprej male liste okrog stebela in pestičev (glavice) in ovijemo po dva ali tri lističe s cvetlično žico, da trdno stojijo in ne odpadejo (slika 4d). Okoli majhnih notranjih listov ovijemo večje, ki so na treh oglih zaviti. H koncu vzamemo zopet ozek trak svilenega papirja zelene barve in ovijemo spodnji del cvetnih listov in steblo. Posebno spretni »Zvončkarji« bodo pa na posamezne cvetne liste, preden jih bodo povezali, z navadnimi akvarelnimi barvicami prav nežno nanесли sence, da bo izgotovljena roža še bolj podobna sveži vrtnici.

Opisane cvetice so le posamezni primeri, kako naj jih izdelujemo. Kdor je spreten in iznajdljiv, si bo gotovo izmislil še kakšno prav posebno obliko cvetic.

Tudi iz koščkov svilenega ali drugega blaga, iz usnja ali iz barvaste klobučevine lahko izdelujemo umetne cvetice za v gumbnice ali za okrasko plašča ali obleke. Take cvetke so mnogo lepše kakor kupljene, cenejše in imajo veliko vrednost že zaradi tega, ker smo jih izgotovili sami.

Sedaj pa škarje v roko in pridno na delo, zakaj kmalu bo potrkal sv. Miklavž in božič tudi ni več daleč. Ob takih prilikah pa umetne cvetice kar ne bodo odveč. Pa mnogo lepih uspehov!

LIŠČEK

VLADIMIR KAPUS

(Po pripovedki.)

*Ko Bogec ustvaril je ptičke,
vsem lepe je suknjice dal,
le name je skoraj pozabil,
brezbarven bi kmalu ostal.*

*In Bogec se mi je posmejal
in rekel, naj barvam se sam,
pokažem naj ptičicam drugim,
kako da se v barvah spoznam.*

*K nebeškim poletel sem vratom
in prosil pobožno Boga,
naj mene pobarva ko druge,
mi pisano suknjico da.*

*V vse piskrčke kljunček sem vtaknil,
kjer Stvarnik je barve imel,
rumeno, rdečo, rjavo
iz piskrčkov sem mu posnel.*

*Ko Stvarniku sem se pokazal,
mi brž je zaklical vesel:
»Ker plašček lepo si pobarval,
še glas ti sladko bo zvenel!«*